

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om standarderstatning grunnet forsinkelser. Dreamliner.

Dato

28.04.2014

Saksnummer

765/13F

Tjenesteyter

Norwegian Air Shuttle ASA

Krav om standarderstatning grunnet forsinkelser. Dreamliner.

Klager har i det vesentlige anført:

Klager skulle reise fra Oslo til New York den 10. september kl. 18:00 med DY7001, og retur den 22. september kl. 21:30 med DY7002. Begge avgangene ble over fem timer forsinket.

Klager fikk ingen eller dårlig informasjon i ventetiden. Det ble heller ikke delt ut mat i ventetiden. Klager stiller seg kritisk til at Norwegian ikke satte inn reservefly, da selskapet visste om forsinkelsen flere timer før passasjerene fikk beskjed.

Klager krever standarderstatning 600 euro for begge forsinkelsene.

Det vises for øvrig til klagers brev.

Norwegian har i det vesentlige anført:

DY7001 og DY7002 ble forsinket i henholdsvis 5 timer 18 minutter og 7 timer 34 minutter som følge av uforutsette tekniske problemer. Det vises til fremlagte tekniske rapporter.

I henhold til dom C-402/07 i EU-domstolen (Sturgeon-dommen), er flyselskapene unntatt fra videre kompensasjon hvis årsaken til forsinkelsen er ekstraordinære omstendigheter utenfor flyselskapets kontroll som forhindrer flyvningen. En omstendighet som er utenfor Norwegians kontroll er hendelser som ikke er forårsaket av en handling eller unnlatelse av flyselskapet.

Dom C-549/07, Wallentin-Hermann v Alitalia, prøver å definere ekstraordinære omstendigheter, og i henhold til dommen kan tekniske problemer som oppdages under vedlikehold ikke defineres som ekstraordinære omstendigheter. Norwegian kan bekrefte at flyselskapet følger alle vedlikeholdsprogram pålagt av myndighetene og flyprodusenten, og at det tekniske problemet oppstod under drift og utenfor planlagt vedlikehold.

Norwegian ønsker av godvilje å tilby klager 1 000 kroner per person per strekning. Selskapet vil refundere eventuelle utgifter til mat i ventetiden mot originale kvitteringer, men kan dessverre ikke imøtekomme klagers krav utover dette.

Det vises for øvrig til Norwegians brev.

Nemnda bemerker:

Nemnda legger på bakgrunn av de foreliggende opplysninger til grunn at flygningen fra Oslo til New York (DY7001) ble forsinket med 5 timer og 18 minutter, og at flygningen New York - Oslo (DY7002) ble forsinket med 7 timer og 34 minutter.

Forsinkelse som medfører at passasjerene kommer frem til det endelige bestemmelsesstedet mer enn tre timer etter det planlagte ankomsttidspunktet gir rett til erstatning med mindre flyselskapet godtgjør at forsinkelsen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Nemnda viser til EU-forordning 261/2004 artikkel 6 jf. artikkel 7, jf. artikkel 5, jf. EU-domstolens avgjørelser i sak Sturgeon-Condor av 19. november 2009 (C-402/07) og i sak Nelson m.fl. av 23. oktober 2012 (C-581/10).

Flyselskapet må etter nemndas vurdering i utgangspunktet bære ansvaret ved teknisk svikt. Det er flyselskapet som har størst mulighet til å påvirke og forhindre at teknisk svikt oppstår. Også preventive hensyn taler for at flyselskapet som hovedregel må bære ansvaret ved teknisk svikt.

En teknisk svikt kan likevel komme så uventet at flyselskapet ikke har reelle muligheter til å forhindre feilen eller overvinne følgene av den uten at det går ut over passasjerene. I slike tilfelle er ikke flyselskapet pliktig til å betale erstatning til den reisende. Det er flyselskapet som må godtgjøre at det foreligger et slikt spesielt tilfelle. Flyselskapet må videre godtgjøre at de har truffet alle rimelige tiltak for å unngå forsinkelsen.

Forsinkelsen på DY7001 skyldtes feil på en strømgenerator. Forsinkelsen på DY7002 skyldtes at flyet som var planlagt benyttet på flygningen fikk lekkasje i oksygenssystemet. Feilen ble oppdaget i Oslo. Flyet måtte erstattes med et annet fly. Det tok tid å få dette på plass. Flyet kom således forsinket til New York. Der oppstod det ytterligere forsinkelse som følge av feil på kontrollenheten til nødlyset på dette flyet.

Saken er forelagt Luftfartstilsynet som ikke har noe å bemerke til Norwegians beskrivelse av de tekniske feilene eller den fremlagte dokumentasjon.

Nemnda legger på bakgrunn av de foreliggende opplysninger til grunn at feilene oppsto uten forvarsel til tross for at rutinemessig teknisk vedlikehold var gjennomført.

I den foreliggende situasjon var det etter nemndas vurdering ikke praktisk mulig å treffe tiltak for å unngå feilene eller forsinkelsene. Forsinkelsene gir derfor ikke rett til standarderstatning etter EU-forordningen.

Anvendelse av EU-forordningen berører ikke en passasjers rett til erstatning på annet grunnlag.

Norwegian er i henhold til luftfartsloven § 10-20/Montrealkonvensjonen artikkel 19 ansvarlig for tap som følge av forsinkelse, med mindre selskapet godtgjør at det har tatt alle forholdsregler som med rimelighet kan kreves for å unngå tapet, eller dette ikke har vært mulig for dem. Med tap regnes så vel økonomisk som ikke-økonomisk tap, jf. EU-domstolens dom av 6. mai 2010, Walz-Clickair (C-63/09).

Klager har opplyst at de mistet en feriedag og at de måtte ta en dag ekstra fri fra jobben pga. forsinkelsene.

Nemnda er av den oppfatning at Norwegian i dette tilfellet ikke hadde mulighet til å unngå forsinkelsene selv om alle rimelige tiltak var truffet. Forsinkelsene gir således ikke rett til erstatning for tapt arbeidsfortjeneste /ferie etter luftfartsloven/Montrealkonvensjonen.

Klager er sterkt kritisk til mangelfull informasjon fra Norwegian. Norwegian har ikke kommentert dette. Nemnda er enig med klager i at informasjonen burde ha vært bedre.

Norwegian har tilbudt klager en samlet kompensasjon på 4 000 kroner. Dersom beløpet ikke er utbetalt, anbefales det gjort.

Vedtak:

Transportklagenemnda - fly finner ikke å kunne anbefale at klager gis medhold i sitt krav om erstatning.

Vedtaket var enstemmig.

Nemndas representanter

Lagdommer Einar Kaspersen, formann, Elise Korsvik, Forbrukerrådet, Pål Martin Andersen, Forbrukerrådet, Gøril Volden Berg, Widerøes Flyveselskap AS, Olav Grøttland, SAS,

De publiserte nemndsavgjørelsene er bearbeidet av stiftelsen Lovdata, som innehar rettighetene til dokumentene. Utnyttelse av nemndsavgjørelsene til forlagsvirksomhet, distribusjon, drift av søkbare databaser eller opplæringsvirksomhet krever særskilt avtale med Lovdata. Lovdata avgjør i tvilstilfelle hva som faller inn under nevnte kategorier.